

THE ROMAN BATHS BATH

Látogatás a Bath-i Római fürdőben

A Bath-ban található római fürdőkomplexum egyike Észak-Európa legépebben megmaradt régészeti emlékeinek. A komplexum átlagos látogatási ideje hozzávetőlegesen 90 perc.
Reméljük, hogy Ön is élvezni fogja a látogatást!

Kérjük, ha segítségre van szüksége, forduljon a személyzethez.

Minden egész órakor ingyenes, angol nyelvű vezetett látogatás indul a „Nagy fürdő” mellől, amelynek időtartama 30–40 perc.

A Római fürdő területén két üzlet található, és a látogatás végén érdemes betérni egy frissítőre a 18. századi Ivócsarnokba.

Figyelem! A fürdő vizéből inni tilos! Gyógyvizet az Ivócsarnokban ihatnak vendégeink.

Felhívjuk figyelmét, hogy enni, inni, ráógumizni és dohányozni a létesítmény egész területén tilos! Köszönjük megértését.

Meleg vizű források

Bath városában három meleg vizű forrás található. A legnagyobb közülük az ezen a területen lévő, római kori Szent forrás, amely kb. 3000 m mélységből tör a felszínre. A forrás vizében 43 különböző ásványi anyag található, vízhozama 1 250 000 liter/nap, és vizének állandó hőmérséklete 46,5 °C. A Római fürdő és a templom is erre a hőforrásra épült.

Római eredet

A Bath-i Római fürdőt (latinul Aquae Sulis) i.sz. 43-ban alapították, Britannia római megszállása után, és egy felirat tanúsága szerint i.sz. 75-ben már üzemelt. Nevét Sulis kelta istenségről kapta, akit Minerva római istennővel azonosítottak. A Sulis Minerva templomot magában foglaló oszlopcsarnok a forrástól északra épült, déli irányban gyógyfürdők egész sorát építették. A Szent forrás medencéje kettős célt szolgált: egyrészt az imádság helye volt, ahová a Sulis Minerva istenségnek felajánlott ajándékokat bedobták, másrészt víztározóként funkcionálva meleg vízzel látta el a fürdőt. Szent helyként tartották számon, így fürdésre nem használták.

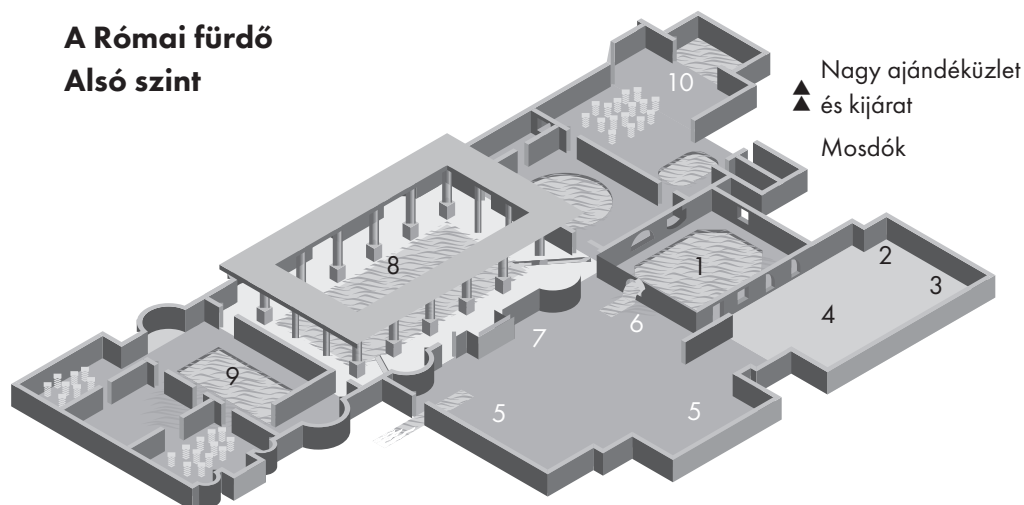
Későbbi fejlemények

A Római Birodalom bukása után a pogány templomot lerombolták, a fürdőkomplexum beomlott és a föld alá került. A XII. században, közvetlenül a Szent forrás felett a romokon építették fel a Királyfürdőt, amelyet gyógyfürdőként és uszodaként használtak. A mellette lévő Ivócsarnok a XVIII. században épült, köszönhetően az ivókúra elterjedésének. Ebben az időszakban tárták fel a Római fürdő egy részét is, de még nem ismerték fel a komplexum valódi méreteit és gazdagságát. A teljes komplexum sokáig rejtve maradt, valódi kiterjedésében csak az 1880-as években tárták fel.

A kiállítás

A tárlaton a római kori Britannia legfontosabb leletei tekinthetők meg. A különleges látványosságok közé tartozik a templomból származó Gorgó-fejes timpanon, Sulis Minerva istennő aranyozott bronzfeje és a Szent forrásnál folytatott ásatások leletei. Az egyéb kiállítási tárgyak közé tartoznak az egész Római Birodalom területéről a fürdőhelyre érkező katonai és civil látogatók által emlékül állított oltárok és sírkövek.

A Római fürdő Alsó szint

1. Szent forrás
2. A forrásból származó leletek
3. Templom
4. Templomudvar
5. A római kori Britanniából származó leletek
6. A forrás túlfolyója
7. Kis ajándéküzlet
8. Nagy fürdő
9. Keleti fürdők
10. Nyugati fürdők

Templomudvar (4)

A Szent forrásra néző passzázsban rengeteg érme és Sulis Minerva istennő részére felajánlott egyéb fogadalmi ajándék látható, amelyeket a Szent forrásban találtak 1878-ban, illetve 1979–80 között. Az Ivócsarnok alatti területet 1981–1983 között tárták fel; ekkor került felszínre a templom előtti kövezett római udvar és a templom néhány lépcsője. A templom eredetileg fedetlen volt, a szent oltár egy részét a helyszínen rekonstruálták. A komplexum ezen része jelenleg nem látogatható. Az egykor a templomban álló, életnagyságú, aranyozott bronz Minerva-szobor feje ma a templomlépcsők közelében tekinthető meg.

Fürdők

A **Szent forrás (1)** víztározóként szolgáló, túlfolyóval kialakított medencébe ömlik, magát a Forrást eredetileg a rómaiak tetőboltozattal fedték be. A Birodalom bukása után a tető a forrásba omlott, majd 1100 körül a romokon építették fel a Királyfürdőt. Bár többször átépítették, jelenlegi állapotában leginkább a 18–19. századi építészeti stílusjegyeket tükrözi.

A mai vízszint a római korinak felel meg, de a falakon narancsszínű rozsdaként láthatók a korábbi vízszint nyomai is.

A **Nagy fürdő (8)** medencéjébe a Szent forrás ásványi anyagokban és nyomelemekben gazdag meleg vize áramlik. Minden oldalról lépcsősor vezet le az 1,6 méter mélyen fekvő, a mai napig római kori ólomlemezekkel borított medencefenékgig. A medence fölét a rómaiak masszív dongaboltozatot építettek, amelynek egy része ma is látható a Nagy fürdő mellett. A medence minden oldalán, a peremtől kissé távolabb, alkóvokon ülhetek és beszélgethettek a fürdőzők. Az északi oldal közepén egy szökőkút áll.

A **Keleti fürdő (9)** eredetileg két kisebb medencéből állt, amelyeket a Nagy fürdő látott el meleg vízzel. Fennállásának 350 éve alatt többször bővítették és át is építették. A mozaikkal díszített padlózatot a padlófűtés (hypocaustum) oszlopai tartották, amelynek egyetlen épen megmaradt részlete ma is látható. A félköríves fürdőben a látogatók nyakig érő vízben a kőpadon ülve élvezték az ólomcsöveken keresztül a Nagy fürdőből érkező meleg vizet.

A **Nyugati fürdőben (10)** található az eredetileg előcsarnokként funkcionáló, hideg vizű Körfürdő. A medencét később építették olyan céllal, hogy a szomszédos fűtött termekből kijövő fürdőzők felfrissülhessenek a hideg vízben. A Keleti fürdőhöz hasonlóan ezek is gőzfürdők vagy török fürdők voltak. Itt szép példát láthatunk a padlófűtésre. A sorrendben utolsóként látható fürdő szintén hideg vizű fürdő.

A fürdők kijáratánál találhatóak a mosdók, a Római fürdő ajándéküzlete és az Ivócsarnok, ahol gyógyvíz és egyéb frissítők kaphatók.

